

Péter és Pál ünnepe

(június 29.)

ApCsel 3,1-10

Amim van neked adom

Péter és János a kilenc órai imádság idején fölment a templomba. Éppen akkor vittek oda egy bénán született embert, akit mindennap letettek a templom úgynevezett Ékes-kapujánál, hogy a templomba menőktől alamizsnát kérjen. Amikor meglátta Pétert és Jánost, amint épp be akartak menni a templomba, alamizsnáért könyörgött. Péter Jánossal együtt rátekintett, és így szólt hozzá: „Nézz ránk!” Erre rájuk emelte tekintetét, abban a reményben, hogy kap tőlük valamit. Péter azonban ezt mondta neki: „Aranyom, ezüstöm nincs, de amim van, neked adom: A názáreti Jézus Krisztus nevében (állj fel és) járj!” Jobb kezénél fogva fölsegítette, mire annak nyomában erő szállt a lábába és a bokájába. Egy ugrással talpon volt, és tudott járni. Velük együtt bement a templomba, járkált, ugrándozott és dicsőítette az Istent. Az egész nép látta, hogy jár és dicsőíti az Istent. Amikor ráismertek, hogy ő szokott ott ülni a templom Ékes-kapujánál alamizsnát koldulva, nem tudták, hová legyenek azon való csodálkozásukban, ami vele történt.

Az Apostolok Cselekedetei szokatlan párosításban beszél az apostolokról. Péter és János a jeruzsálemi ősegyházban ritkán szerepel együtt, és sokáig János mint lelki tekintély jelentősebb személyiségnek számított, mint Péter. A másik jelentős információ, hogy mindketten, mint az ösgyülekezet reprezentánsai részt vettek a feltámadás után is a templomi imádkozásban. A kumráni közösség és számos más zsidó vallási csoport megszakította kapcsolatát a Templommal. Jézus és tanítványai azonban nem, és ez a szakítás Jézus feltámadása után sem következett be azonnal a tanítványok részéről. A názáreti Jézus és a tanítványok hitelességét, és nem utolsósorban a hatását az bizonyítja, hogy rendelkeznek a fizikai gyógyítás karizmájával. A betegek felé könyörülettel fordulnak, és nem fordulnak el tőlük mint bűnösöktől. A későbbi történetekben is a keresztény gyógyítók mindig Jézus nevében gyógyítanak. Az evangéliumokban Jézus csak a saját szavával gyógyít, vagy azt mondja, legyen neked, amint kéred. A tanítványok ereje azonban Jézustól származik. A tanítványok gyógyításánál a hatás nemcsak fizikai gyógyulás, hanem a koldus örömeinek és vallásosságának kifejeződése

is fontos. A fizikai gyógyulás ugyanis a megvetett státuszból tiszteletet keltő státuszba került a koldus, mert testén hordozta Isten csodájának jelét. Ebben a leírásban nyoma sincs a tanítványok félelemének a jeruzsálemi előjáróktól és még egy korai Jézus-tanítványok üldözésével sem találkozhatunk.

A jeruzsálemi ösgyülekezet tehát nem különül el a Templomtól, amely többségében zsidókból és zsinagóga látogatóiból áll. Nyelvileg vegyes arám, görög nyelvű lehetett. Annak ellenére tűnik békésnek a viszony, hogy mesterüket a Templom vezetősége éppen a Templom lerombolása és megszenteltségtelenítése vádjával ítélte halálra. Mindez arra enged következtetni, hogy a Jézus-tanítványok és a zsinagógalátogatók között a jó viszony egy időre fennállt, sőt Jézus mozgalmának a jeruzsálemi köznép között nagy tisztelete alakult ki. Ezt a békét hamarosan ellenségeskedés váltotta fel, főleg azért, mert Jézus követőinek vezetői a pogány keresztényeket éppen olyan rangú csoporttagoknak ismerték el, mint a zsinagóga hallgatóságából Jézushoz szegődött zsidókat. A pogánykeresztények elfogadása a közösségben nyilvánvalóvá tette, hogy egy másik vallásról van szó, és nem csupán a zsidóságon belül egy spirituális mozgalomról.

A keresztény misszió miatt tagjai folyamatosan konfliktushelyzetbe kerülnek más kultúrákkal és vallásokkal az egész világon. Sőt, jelen esetben, Európában élő keresztényeknek éppen úgy szembesülni kell a más véleményekkel, mint a távoli kultúrákban élő sok esetben üldözött keresztényeknek. Az igazi tiszteletet nem egy történelmi kulturális hagyományokba zárkózott vallási csoport tagjai váltanak ki, hanem azok a keresztények, akik a személyes könyörületükkel és segítőkészségükkel lesznek Jézus tanúságtevői a nyomorultak és a megvetettek előtt.